

opkræves miljøafgifter, må det i hvert fald være en forudsætning, at de afgifter, der opkræves, går til at forbedre miljøet og ikke bare går i et stort tomt hul i statskassen.

Jeg synes som sagt, det er en god redegørelse og et godt værktøj, men det, det drejer sig om, er, at vi får folk med på ideen om at forbedre miljøet. Vi må have hele befolkningen med, og vi må have kommunerne med, og der er jo også i dag mange tiltag i kommunerne for at forbedre miljøet.

Man sidder i øjeblikket og laver affaldsplaner, som nu snart skal godkendes, i samtlige danske kommuner, og der er jo her på det sidste ikke mindst kommet store problemer med slambe-handlingen. Hvad gør vi ved det? Hvor kommer vi af med det? Vi står i dag i de små kommuner med store problemer, fordi landmændene ikke vil modtage det. Vi kan ikke have mere ude på rensningsanlæggene, og hvad skal vi så finde ud af?

Jeg kender problemerne fra min egen kommune, hvor jeg er formand for det tekniske udvalg og derfor har problemerne på tæt hold.

Men det er altså vigtigt, at vi får befolkningen med, at vi alle sammen gør noget for at forbedre miljøet, og derfor er det godt at have et værktøj til mange forskellige ting.

Så er der fremsat et dagsordensforslag, og jeg skal meddele, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for dagsordensforslaget. Det er igen et af de tiltag, som ikke gør noget alligevel. Man udnævner nu pludselig fire miljøpolitiske indsatsområder til at være de vigtigste. Vi synes, det er lidt mærkeligt, at man er så skråsikker, at man præcis ved, hvordan det hele skal håndteres fremover.

Så indfører man et nyt begreb som »øko-logisk råderum«, og så kan folk begynde at diskutere, hvad dét er. Man må hellere få dem til at begynde at diskutere, hvad de selv kan gøre for at forbedre miljøet, og lade være med at komme med alle de fine udtryk, som ingen rigtig forstår alligevel.

Vi er også uenige i, at der, selv om man har forlænget tidsfristen lidt i forhold til de første udkast til dagsordener, nu inden udgangen af 1996 skal laves en status for opfølgningen af den natur- og miljøpolitiske redegørelse, der foreligger i dag. Men man har så forlænget den, så vi kan komme et stykke ind i næste samling, nemlig til udgangen af 1996, hvorimod man fastholder den stramme plan i de to sidste pinde af dagsordenen, sådan at der i denne samling

skal forelægges en handlingsplan for implementering og strategisk planlægning – også inden for EU. Det klarer vi også lige med en håndbevægelse, inden samlingen er slut! Og samlingen slutter jo, som alle ved, til sommerferien.

Man skal også inden udgangen af denne samling give en vurdering af de hidtidige erfaringer med integration af miljøhensyn i sektorpolitikken samt af arbejdet med miljøkonsekvensvurderingen af lovforslag.

Det kan man da selvfølgelig godt vedtage, og det er da også dejligt, at man har nogle opgaver, man kan gå til, men vi synes bare ikke, at det er helt rigtigt at pålægge os sådan et pres. Vi mener, at man bør få borgerne med til at ændre adfærd, og at man bør arbejde globalt på det og ikke bare sige til miljøministeren og hans embedsmænd: Nu skal vi lige have en ny rapport, og nu skal vi lige implementere, og nu skal vi lige se, hvor langt I egentlig er kommet med den her rapport.

Vi mener egentlig, at det var mere fornuftigt, hvis miljøministeren og Miljøministeriet fik tid til at arbejde med og for miljøet.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Nu er klokken 16.30. Vi startede denne debat allerede kl. 11.20, og jeg synes . . .

Formanden:

Jeg tror, vi må sige, klokken er 15.30.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Undskyld, den er 15.30. Det viser, at man kan være forud for sin tid på de mest uventede steder.

Jeg vil gerne sige, at nu har vi haft en debat, der har strakt sig over mange timer, og selv om jeg ikke er enig i alt det, der er blevet sagt, så synes jeg, at det har været en meget lodig og meget spændende debat, som jeg gerne vil sige ordførerne tak for. Jeg vil også sige tak for, at man har studeret redegørelsen så grundigt, som tilfældet er, og med det samme lægge til, at skulle jeg ikke svare på spørgsmålene her og nu, som er blevet stillet undervejs, så synes jeg, at det vil være en glimrende fremgangsmåde, at man under Alm. del i arbejdet i Miljø- og Planlægningsudvalget stillede spørgsmålene direkte, sådan at vi skriftligt kan give et ordentligt svar.

Jeg er også villig til undervejs i processen at give møde og diskutere, hvordan vi kommer